

жень отъ Паисия (1762) въ българската му хроника възъ основа на сега изгубени вече извори (напеч. у Раковски, О Асѣню 95); Паисий е допусналъ само една грѣшка, че е билъ коронясанъ *Асенъ* и че архиепископътъ билъ *Иоанъ*. Въ 1203 г. *Василий* билъ вече 18 години епископъ (quod mea anima desideravit per octavum decimum annum. Theiner, Monum. Slav. I, 20). Петровата титла: „Kalopetrus. . . itemque a suis dictus imperator Grece“ (Ansbert, Fontes rerum Austriacarum, V, 54).

⁹ Никита, 510.

¹⁰ Евтимий, Гласникъ 22, 284.

¹¹ Никита 521, 622.

¹² Ansbert p. 22—54

¹³ Житието на Немана отъ кралъ Стефанъ гл. VII; Ansbert 42; Никита 569 (Скопие). На предишната страница авторътъ смѣта, че София и Стобъ (*Στοβύριον*) сж превзети отъ българитъ, а между това и двата града тогава сж били превзети отъ сърби.

¹⁴ Походътъ срещу сърбитъ обикновено се отнася въ 1194 г., обаче, вж. Eustathii Opuscula ed. Tafel 44 a и Tafel, Komnenen und Normannen (заб. 102) и проповѣдта, произнесена въ Пловдивъ въ деня на свѣтлия празникъ 1191 г. отъ Евстатия.

¹⁵ Евтимий, Житие на св. Иванъ Рилски (старобългар.) Гласник XXII, 284.

¹⁶ Никита 620.

¹⁷ Aegopolita, гл. XII.

¹⁸ Въ българскитъ паметници и въ писмата до папата се нарича Калоянъ (Kalojoannes); иначе Joannitius, *Ἰωαννίτζης*, или просто Иоанъ.

¹⁹ Въ 1196 год. преди пристигането на нѣмскитъ пратеници въ Цариградъ (около Рождество Христово 1196), Никита 629.

²⁰ Евтимий, Житието на Иларионъ Мъгленски (Старине I, 73). Иоасафъ, Житието на св. Филотей (Гласникъ XXXI, 252), Житието на св. Михаилъ Потукскій (Гилфердингъ I, 49).

²¹ „Царя ближику (propinquus) сего“. Стефанъ Първовѣнчани, Житието на Немана, гл. XVII (старосръб.). „Ужика (consanguineus) Калояна цара“. Теодосий, изд. Даничичъ 103 (старосръб.). „Stratius nepos Johanicii“ пише императоръ Хенрихъ (Макушевъ 60). Името Добромиръ у Никита (Sathas, Bibl. graeca I, 90): *παρὰ τοῦ Δοβρομύρου Χρόνου τοῦ κατέχοντος τὸν Πρώτακον καὶ τὴν Στροβυμίτζαν*. Стрѣзь скратено отъ *Стрѣзимиръ*; името *Стрезо* се срѣща и до сега у македонскитъ българи; Стрезовци има село при Куманово въ Македония. Легендата за Стрѣзь вж. въ Гласникъ, VIII, 144. За историята на тѣзи времена ср. В. В. Макушевъ, Болгария въ концъ XII и въ первой половинѣ XIII вѣка (Варшавскія Университ. Извѣстія, 1872 № 3, стр. 1—66).

²² Никита 675—687,